

le, en banan eller en appelsin. Frugten ryger om-

fordel at arrangere i det lange løb. *Lise.*

byen Las Vegas omkring 1. juni.

Ólöf Pálsdóttir, islandsk billedhuggerinde

ET overraskende ydre for et spinkelt pigebarn med store øjne i et lille gaminansigt. Under samtalen skifter ansigtet karakter og bliver større, alvorligt og smukt.

— Denne gang er jeg her kun paa gennemrejse, siger Ólöf Pálsdóttir, jeg har studeret her i næsten syv aar i alt. Danmark har meget at byde paa i kulturel henseende, kunstakademiet giver eleverne storartede vilkaar — kammeraterne og atmosfæren her — det er altsammen meget positivt.

Hvordan forholdene er for en kunstner i Island? Man er meget isoleret, der er ikke mange, man kan diskutere kunst med — ikke noget ekko. Alligevel vil jeg til sidst slaa mig ned i Island. Den islandske natur har en stor tiltrækningskraft.

Alting er friere her — blot det at sidde paa en fortovscafé i København og se paa folk, der gaar forbi, det er en forfriskning. Og det har altid interesseret mig at se, hvor forskelligartet og personligt københavnenderne forstaar at klæde sig.

Min mening om skulptur? Jo, de enkle, men stærke ting siger mig mest, men ens syn

— Der er dejligt i København, men jeg vil alligevel hellere slaa mig ned i Island til sidst.

paa tingene forandres, saa længe man udvikles i sit arbejde. Billedhuggerkunsten er nok en af de mest følsomme kunstarter. Skulpturen forlanger, at kunstneren giver sig helt hen i sit arbejde, det kræver koncentration baade aandeligt og fysisk, men ofte har man en følelse af, at der er alt for lidt forstaaelse af det, en kunstner

arbejder med, og jeg ved ikke rigtig, hvordan det skal kunne forandres — skolerne? Jo, maaske — og alligevel?

Man gaar fra Ólöf Pálsdóttir med indtrykket af en ung kvinde, som med en stærk kunstnerisk vilje ønsker at gaa sine egne veje — og et sensibelt menneske, der finder sin harmoni i et ærligt, et alvorligt arbejde. Beata.

POLITIKENS "NU" 1/6/54